

KUL VE KAMU HAKKI

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَاتَّقُوا يَوْمًا تُرْجَعُونَ فِيهِ إِلَى اللَّهِ ثُمَّ تُوَفَّى كُلُّ نَفْسٍ مَا
كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ.
وَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:
لَا يَأْخُذُ أَحَدٌ شَيْئًا مِنَ الْأَرْضِ بِغَيْرِ حَقِّهِ، إِلَّا طَوَّقَهُ اللَّهُ
إِلَى سَبْعِ أَرْضِينَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ.

Muhterem Müslümanlar!

Yüce dinimiz İslam, din, dil, ırk ve cinsiyet ayrımı gözetmeksizin bütün insanların haklarını kutsal ve dokunulmaz kabul eder. Her alanda ve her şartta adaletli olmayı, hakkı üstün tutmayı, helal-haram hassasiyeti gözetmeyi emreder. Kul ve kamu hakkına riayet etmeyi, haksızlığın ve zulmün karşısında yer almayı öğütler.

Aziz Müminler!

Hayatımızın tamamını kuşatan sorumlulukların başında kul hakkı gelir. Kul hakkına riayet etmek, Cenâb-ı Hakk'a olan imanımızın gereğidir.

Kul hakkının toplumun bütün kesimlerini ilgilendirdiği alan ise kamu hakkıdır. Kamu hakkı, sadece hayatta olanların değil, henüz dünyaya gelmemiş çocuklarımızın, tüyü bitmemiş yetimlerin, muhtaç, garip ve kimsesizlerin de hakkıdır.

Kamu hakkını ihlal etmek, çok büyük bir vebaldir. Yüce Rabbimiz Kur'an-ı Kerim'de şöyle buyurmaktadır: “Kim devlet malına hıyanet ederse, kıyamet günü, hainlik ettiği şeyin günahı boynuna asılı olarak gelir.”ⁱ

Kıymetli Müslümanlar!

Peygamber Efendimiz (s.a.s) bir hadislerinde bizleri şöyle uyarıyor: “**Kimse hakkı olmayan bir karış toprağı bile almasın! Eğer alırsa, kıyamet gününde Allah yedi kat yeri onun boynuna dolar.**”ⁱⁱ O halde hiçbir ayrıcalığın olmadığı, haklı ve haksızın mutlaka ortaya çıkarılacağı, herkese hakkının tam olarak ödeneceği mahşer gününde mahcup olmamak için kul ve kamu hakkını ihlal etmekten şiddetle sakıyalım. Herhangi bir hak ihlalinde bulunmuşsak hak sahipleriyle mutlaka helalleşelim.

Hutbemi bir ayet-i kerime ile bitiriyorum: “**Öyle bir günden sakının ki, o gün hepiniz Allah'a döndürüleceksiniz. Sonra herkese kazandığı amellerin karşılığı tastamam verilecek ve onlara asla haksızlık yapılmayacaktır.**”ⁱⁱⁱ

ⁱ Âl-i İmrân, 3/161.

ⁱⁱ Müslim, Müsâkât, 141.

ⁱⁱⁱ Bakara, 2/281.